

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De breui quadam afflictionum intermissione. Capvt XXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

hospitio recipi causa Dei, & ecce vbique repel-
labatur, nullo eius vicem miserante. Timens
ergo vitæ suæ, alta voce clamauit ad Dominū:
Satius fuerat Domine, si me demergi permisif-
set: ita celerius optatusque periissem, quam
ut hic frigore moriar. Has voces lamentabiles
fortè audiuit rusticus, qui eum ante reiecerat,
eiusq; misertus, vlnis compræhensum in ædes
suas introduxit, atq; ibi noctem exegit misera-
bilem.

*De breui quadam afflictionum inter-
missione.*

CAPVT XXX.

OMnino id illi in consuetudinem verte-
rat Deus, vt vna recedente afflictione,
mox alia accederet. Ita sine intermissio-
ne illum Deus exercebat. Solum vna vice ali-
quantulam illi permisit requiem, sed minimè
diurnam. Eodem tempore ad quoddam Mo-
nialium cum accessisset cœnobium, spirituales
filie eius ex eo, quinam haberet, percontaban-
tur. Respondit ille, vereri se malè secum agi,
Deumq; sui oblitum esse eo, quod mensæ inte-
gro neque in corpore, neque in fama à quoquã
læsus esset, præter antiquam consuetudinem
suam. Sedente illo breui spatio ad cancellos e-
iusdem cœnobij, frater quidam professione
Dominicanus illum ad se euocans, dixit ei: Nō
ita pridem in arce quadam positus, audiui il-
lius loci Dominum dare inquirentem vbinam
esset, atq; erectis sursum manibus coram omni
illa

M m 3

illa hominum frequentia iurantem, siquidem te vsquam comperiret, gladium per tua latus se adacturum. Idem iurârunt etiam alij quidam nobiles eius consanguinei, qui per aliquos in nobilia eo nomine te perquisierunt, vt sceleratam in te voluntatem suam possint effici. Vide igitur cautè te geras, caueasq; tibi quampræsumptum consultum vitæ tuæ. His auditis, perrexit Minister, dixitq; ad fratrem, scire se velle, quare mortem illam esset commeritus. Ait frater. Relatum est illi Domino filiam te suam, vnde et rosq; alios, ad singulare quoddam vitæ genus traduxisse, quod spiritale vocetur, eiusq; sectatores spiritales dici: persuasumq; est illi, in genus homines mortalium omnium longè perterritos esse. Præterea aderat illic alius quidam homo audax & ferus, qui te affirmatè charissimam sibi abstraxisse coniugem, in illa operta facie nollet ipsum adspicere, sed retrorsus duntaxat vellet respicere: cuius reus autorem proclamabat. Hæc ubi Minister dicit, gratias egit Deo, festinatoq; intro regressus ad cancellos, dixit filiabus suis: Viri illi vobis filia charissimæ, en recordatus est me, nec adhuc illum me cepit oblitio: narraui eis immanes illos rumores, vt pro beneficiis maleficia ipsi homines reddere molirentur.

*De amabili quadam ratione cum Deo
quandoque inita.*

CAPVT XXXI.

Eodem afflictionis tempore, atque in locis, ubi tum morabatur Minister,